

ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1
ตามแนวคิดกรอบความคิดแบบเติบโต

The Priority Needs of Developing Academic Management in Secondary
Schools under the Secondary Educational Service Area Office Bangkok 1
based on the Concept Growth Mindset

เมียวดี ดีพูน

นิสิตสาขาวิชาบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail: meawadeejj@gmail.com

สุกัญญา แซ่มซอย

อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail: sukanya.chae@chula.ac.th

Meawadee Deepoon

Student, Educational Management,

Faculty of Education, Chulalongkorn University

Sukanya Chaemchoy

Lecturer, Educational Management,

Faculty of Education, Chulalongkorn University

รับเข้า: 30 เมษายน 2564 แก้ไข: 5 พฤษภาคม 2564 ตอบรับ: 16 พฤษภาคม 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ตามแนวคิดกรอบความคิดแบบเติบโต ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย จำนวน 285 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน และครูโรงเรียนกลุ่มที่ 5 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามซึ่งมีความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) 0.67-1.00 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐาน (SD) และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ตามแนวคิดกรอบความคิดแบบเติบโต ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.548$) และอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.690$) ตามลำดับ และด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{modified}=0.321$) รองลงมาคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ($PNI_{modified}=0.312$) และด้านการวัดและประเมินผล ($PNI_{modified}=0.307$) ตามลำดับ

คำสำคัญ: ความต้องการจำเป็น การบริหารวิชาการ มัธยมศึกษา กรอบความคิดแบบเติบโต

Abstract

This research aims to study the current and desirable states and assess the priority needs of Developing Academic Management in Secondary Schools under the Secondary Educational Service Area Office Bangkok 1 based on the Concept Growth Mindset. Information contributors were 285 personnel, including school directors, deputy directors, and teachers in the school of Group 5 under the Secondary Educational Service Area Office Bangkok 1. The research instrument was a questionnaire that had an index of item objective congruence (IOC) of 0.67-1.00. The data were analyzed by mean, standard deviation and priority needs index modified ($PNI_{modified}$). The results found that the overall current and desirable of Developing Academic Management in Secondary Schools under the Secondary Educational Service Area Office Bangkok 1 based on the Concept Growth Mindset were at the medium level ($\bar{x}=3.548$) and the highest level ($\bar{x}=4.690$), respectively. The first priority needs was curriculum development ($PNI_{modified}=0.321$) followed by instructional management ($PNI_{modified}=0.312$) and measurement and evaluation ($PNI_{modified}=0.307$), respectively.

Keywords: priority needs, academic management, secondary school, growth mindset

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ เป็นกลไกหลักในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุข ในกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 การศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างความได้เปรียบ

ของประเทศเพื่อการแข่งขันและยืนหยัดในเวทีโลก ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกจึงให้ความสำคัญและทุ่มเทกับการพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้สามารถก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ภูมิภาค และโลก การจัดการศึกษาในปัจจุบันจึงต้องปรับเปลี่ยนให้ตอบสนองกับทิศทางการผลิตและการพัฒนากำลังคน โดยมุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในศตวรรษที่ 21 อีกทั้งได้ความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศท่ามกลางกระแสแห่งการเปลี่ยนแปลง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

การบริหารสถานศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุความมุ่งหมายและหลักการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ในมาตรา 6 กำหนดให้การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542, 2542) โดยผ่านกระบวนการในการบริหารงานวิชาการ ซึ่งถือเป็นงานหัวใจหลักของการบริหารสถานศึกษา เนื่องจากงานวิชาการเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหลายที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน ส่วนงานอื่น ๆ ถือว่าเป็นงานสนับสนุนให้งานวิชาการคุณภาพ (ยามีละห์ เจ๊ะซอ, 2560) การบริหารวิชาการจึงเป็นกระบวนการต่อเนื่องของการจัดการศึกษา อยู่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสถานศึกษา ซึ่งงานวิชาการเป็นภารกิจที่ต้องทำ ส่วนการบริหารงานวิชาการเป็นกิจกรรมการดำเนินงานตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ (จรูญ แก้วเอียน, 2556)

คุณลักษณะของเด็กและเยาวชนไทยในยุค 4.0 จำเป็นต้องสร้างให้มีทักษะและความรู้ทางวิชาการ ความรู้รอบตัว ความรู้ต่อการประกอบอาชีพ เข้าใจสถานการณ์เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม รู้เท่าทันข่าวสารและเทคโนโลยี คิดอย่างเป็นระบบ สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ คิดวางแผนล่วงหน้า มีวิจารณญาณ สร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล และสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปลอดภัย ซึ่งไม่สามารถเกิดขึ้นได้ด้วยรูปแบบการพัฒนาด้านเด็กและเยาวชนแบบเดิม จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงกระบวนการทำงานด้านเด็กและเยาวชนเพื่อช่วยส่งเสริมกระบวนการทางความคิดให้เกิดขึ้น กรอบความคิดแบบเติบโตจึงเป็นกรอบความคิดสำคัญที่จะส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนประสบความสำเร็จในชีวิตได้ กรอบความคิดแบบเติบโต หมายถึง ความเชื่อที่มีต่อลักษณะและคุณลักษณะของตนเองว่าความสามารถและสติปัญญาเป็นสิ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยผ่านการทำงานอย่างหนัก ทั้งด้านเชาว์ปัญญา ทักษะ ความสามารถ และบุคลิกภาพ ทำให้มีแนวโน้มที่จะชอบความท้าทาย ไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรค เชื่อว่าความพยายามเป็นหนทางสู่ความสำเร็จ เรียนรู้จากคำวิจารณ์ และค้นหาแรงบันดาลใจจากความสำเร็จของผู้อื่น (Dweck, 2006) การพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดกรอบความคิดแบบเติบโตได้

อย่างมีประสิทธิภาพจึงจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการต่อเนื่องในการบริหารวิชาการของสถานศึกษา เด็กที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตจะมีความกระตือรือร้นในการเรียน ใส่ใจ สนุกกับการแก้ปัญหา สนุกกับการเรียนรู้และพัฒนาสิ่งใหม่ ๆ ที่ท้าทาย เด็กที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตจะประสบความสำเร็จในการศึกษามากกว่ากลุ่มที่มีกรอบความคิดแบบจำกัด เนื่องจากเด็กจะเชื่อว่าความสามารถสร้างได้ จึงตั้งใจทำงานเต็มที่และพร้อมเรียนรู้ผ่านอุปสรรค แต่เด็กที่มีกรอบความคิดแบบจำกัดจะยึดติดว่าทักษะเปลี่ยนแปลงไม่ได้ ความตั้งใจทำงานต่ำ มักจะหลบเลี่ยงอุปสรรค ขาดการเรียนรู้ ทำให้มีโอกาสประสบความสำเร็จน้อยกว่า (ศูนย์จิตวิทยาการศึกษา, 2558) ดังนั้นการปลูกฝังกรอบความคิดแบบเติบโตให้กับผู้เรียนจึงเป็นสิ่งที่ท้าทายสำหรับระบบการศึกษาทั่วโลก

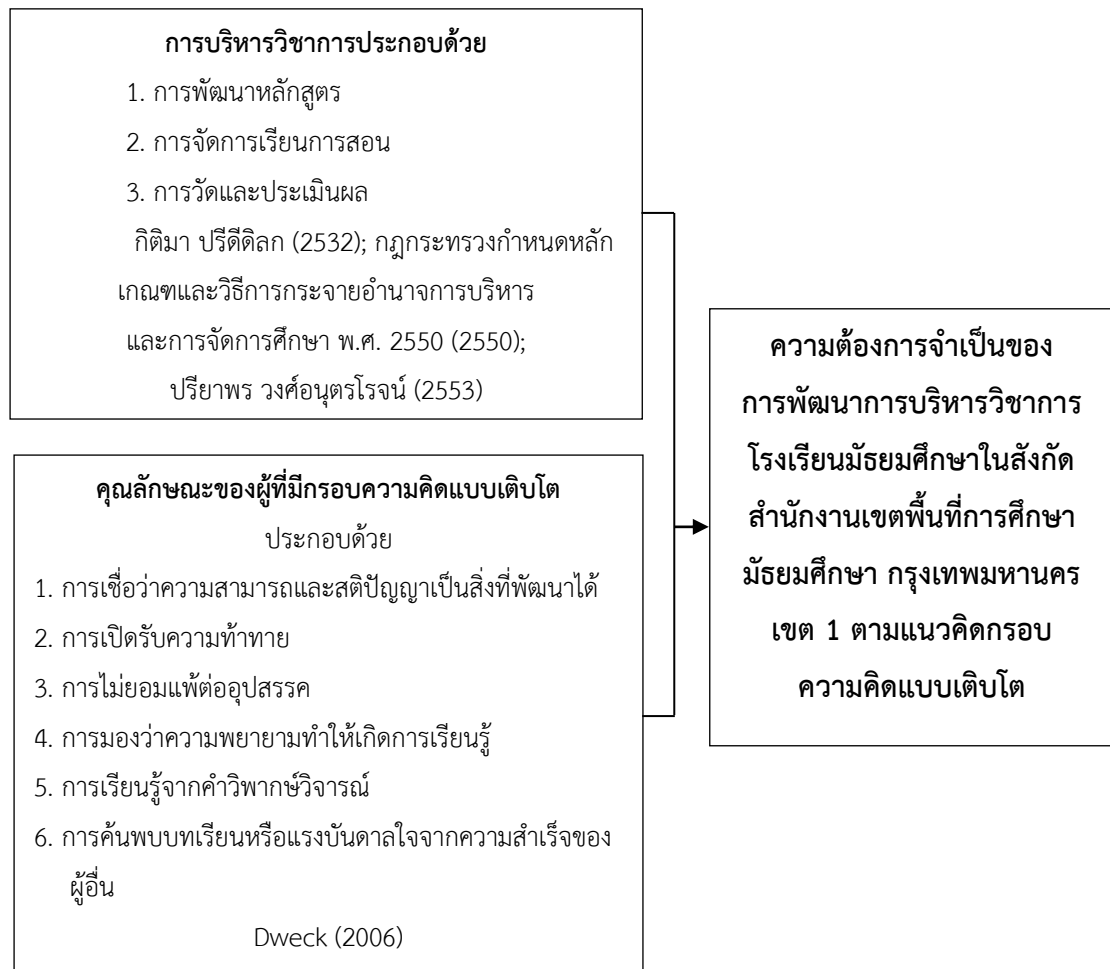
โรงเรียนกลุ่มที่ 5 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 มีเป้าประสงค์และจุดเน้นร่วมกันในการพัฒนาผู้เรียนเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้ผู้เรียนเป็นบุคคลที่มีทัศนคติและสุขภาวะทางจิตที่ดี รวมถึงการให้ความร่วมมือในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ ด้วยการประชุมรองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการและหัวหน้างานหลักสูตรสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง (เครือข่ายนักประชาสัมพันธ์ สพม.1, 2563) แต่อย่างไรก็ตาม ผลการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (พ.ศ.2554–2558) ของสถานศึกษากลุ่มดังกล่าว ในมาตรฐานที่ 1 ด้านผลการจัดการศึกษา กลับพบว่า ตัวบ่งชี้เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), ม.ป.ป.) ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาของโรงเรียนกลุ่มที่ 5 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ตามแนวคิดกรอบความคิดแบบเติบโต เพื่อนำผลการศึกษาไปพัฒนาเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีกรอบความคิดแบบเติบโต จนนำไปสู่การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งมีความสำคัญต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้นำไปสู่ผลสำเร็จ สร้างพลเมืองที่ดีสู่การพัฒนาประเทศได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ตามแนวคิดกรอบความคิดแบบเติบโต
2. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ตามแนวคิดกรอบความคิดแบบเติบโต

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ตามแนวคิดกรอบความคิดแบบเติบโต ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ประกอบด้วย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โรงเรียนกลุ่มที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 11 แห่ง ได้แก่ 1) โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์ 2) โรงเรียนแจรงร้อนวิทยา 3) โรงเรียนทวีธาภิเศก บางขุนเทียน 4) โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม 5) โรงเรียนบางมดวิทยา 6) โรงเรียนพิทยาลงกรณ์พิทยาคม 7) โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางขุนเทียน 8) โรงเรียนวัดพุทธบูชา 9) โรงเรียนศึกษานารีวิทยา 10) โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยธนบุรี และ 11) โรงเรียนอิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้อำนวยการ

โรงเรียน รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ และครู โดยใช้เกณฑ์ตามตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie & Morgan (1970) รวมทั้งหมด 285 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ตามแนวคิดกรอบความคิดแบบเติบโต แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ตามแนวคิดกรอบความคิดแบบเติบโต มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 42 ข้อ

ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยโดยเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถด้านบริหารการศึกษา ด้านการบริหารวิชาการ และด้านกรอบความคิดแบบเติบโต เพื่อพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ โดยใช้เกณฑ์การวัดค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (The Index of Item-Objective Congruence: IOC) โดยพิจารณาข้อคำถามที่มีค่าระหว่าง 0.67-1.00 จึงสามารถนำไปใช้ได้

จากผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถาม พบว่า จากข้อคำถามทั้งหมด 42 ข้อ ข้อคำถามทุกข้อมีค่า IOC=1.00 ดังนั้น ข้อคำถามสามารถนำไปสร้างเป็นเครื่องมือสำหรับการวิจัยได้

นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) จำนวน 30 คน กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในโรงเรียนแล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach, 1984) ผลการตรวจสอบแบบสอบถามได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.997 จึงนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ตามแนวคิดกรอบความคิดแบบเติบโต วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD)

ขั้นตอนที่ 2 ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ตามแนวคิดกรอบความคิดแบบเติบโต โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีวัดความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุงและจัดลำดับความต้องการจำเป็น จากสูตร Priority Needs Index Modified (PNI_{modified}) ของ สุวิมล ว่องวาณิช (2558)

ผลการวิจัย

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ตามแนวคิดกรอบความคิดแบบเติบโต มีผลการวิจัยดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาฯ ตามแนวคิดกรอบความคิดแบบเติบโต

การบริหารวิชาการ	ประเด็น	คุณลักษณะของผู้มีกรอบแนวคิดแบบเติบโต						เฉลี่ยรวม	แปลผล	ลำดับความต้องการจำเป็น
		1. การเชื่อว่าความสามารถและสติปัญญาเป็นสิ่งที่พัฒนาได้	2. การเปิดรับความท้าทาย	3. การไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรค	4. การมองว่าความพยายามทำให้เกิดการเรียนรู้	5. การเรียนรู้จากคำพาดพิงวิจารณ์	6. การค้นพบบทเรียนหรือแรง บันดาลใจจากความสำเร็จของผู้อื่น			
1. การพัฒนาหลักสูตร	D	3.622	3.452	3.504	3.577	3.438	3.501	3.515	ปานกลาง	1
	I	4.678	4.608	4.643	4.644	4.637	4.660	4.645	มากที่สุด	
	PNI _{modified}	0.292	0.335	0.325	0.298	0.349	0.331	0.321	-	
2. การจัด การเรียน การสอน	D	3.617	3.543	3.514	3.477	3.512	3.575	3.539	ปานกลาง	2
	I	4.680	4.605	4.614	4.670	4.640	4.647	4.642	มากที่สุด	
	PNI _{modified}	0.294	0.324	0.313	0.318	0.321	0.300	0.312	-	
3. การวัดและ ประเมินผล	D	3.636	3.587	3.535	3.589	3.526	3.649	3.587	ปานกลาง	3
	I	4.705	4.691	4.684	4.687	4.691	4.680	4.689	มากที่สุด	
	PNI _{modified}	0.294	0.308	0.325	0.306	0.330	0.283	0.307	-	
เฉลี่ยรวม	D	3.625	3.527	3.517	3.547	3.492	3.575	3.547	ปานกลาง	-
	I	4.687	4.634	4.647	4.667	4.656	4.662	4.658	มากที่สุด	
	PNI _{modified}	0.293	0.322	0.321	0.307	0.333	0.304	0.313	-	

หมายเหตุ D=Degree of Success (สภาพปัจจุบัน) I=Importance (สภาพที่พึงประสงค์)

1. สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ตามแนวคิดกรอบความคิดแบบเติบโต

จากตารางที่ 1 สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ตามแนวคิดกรอบความคิด

แบบเติบโตในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.547$) ขอบข่ายที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การวัดและประเมินผล ($\bar{x}=3.587$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของกรอบความคิดแบบเติบโต พบว่า ด้านการค้นพบทฤษฎีหรือแรงบันดาลใจจากความสำเร็จของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x}=3.649$) การจัดการเรียนการสอนเป็นขอบข่ายที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา ($\bar{x}=3.547$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของกรอบความคิดแบบเติบโต พบว่า ด้านการเชื่อว่าความสามารถและสติปัญญาเป็นสิ่งที่พัฒนาได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x}=3.617$) และการพัฒนาหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ($\bar{x}=3.515$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของกรอบความคิดแบบเติบโต พบว่า ด้านการเชื่อว่าความสามารถและสติปัญญาเป็นสิ่งที่พัฒนาได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x}=3.622$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ตามแนวคิดกรอบความคิดแบบเติบโต ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.658$) โดยขอบข่ายที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การวัดและประเมินผล ($\bar{x}=4.689$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของกรอบความคิดแบบเติบโต พบว่า ด้านการเชื่อว่าความสามารถและสติปัญญาเป็นสิ่งที่พัฒนาได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x}=4.705$) การพัฒนาหลักสูตรเป็นขอบข่ายที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของกรอบความคิดแบบเติบโต พบว่า ด้านการเชื่อว่าความสามารถและสติปัญญาเป็นสิ่งที่พัฒนาได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x}=4.678$) และการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ($\bar{x}=4.642$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของกรอบความคิดแบบเติบโต พบว่า ด้านการเชื่อว่าความสามารถและสติปัญญาเป็นสิ่งที่พัฒนาได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x}=4.680$)

2. ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ตามแนวคิดกรอบความคิดแบบเติบโต

ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ตามแนวคิดกรอบความคิดแบบเติบโต ลำดับที่ 1 คือ การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{modified}=0.321$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของกรอบความคิดแบบเติบโต พบว่า ด้านการเรียนรู้จากคำวิพากษ์วิจารณ์มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified}=0.349$) ความต้องการจำเป็น ลำดับที่ 2 คือ การจัดการเรียนการสอน ($PNI_{modified}=0.312$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของกรอบความคิดแบบเติบโต พบว่า ด้านการเปิดรับความท้าทาย มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified}=0.324$) และความต้องการจำเป็นลำดับที่ 3 คือ การวัดและประเมินผล ($PNI_{modified}=0.330$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของกรอบความคิดแบบเติบโต พบว่า ด้านการเรียนรู้จากคำวิพากษ์วิจารณ์ มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified}=0.31$)

อภิปรายผล

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ตามแนวคิดกรอบความคิดแบบเติบโต

1.1 สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ตามแนวคิดกรอบความคิดแบบเติบโต อยู่ในระดับปานกลาง โดยขอขยายการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของกรอบความคิดแบบเติบโต พบว่า ด้านการค้นพบทริเจนหรือแรงบันดาลใจจากความสำเร็จของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด สะท้อนให้เห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการวัดและประเมินผลเป็นอย่างมาก เนื่องจากการวัดและประเมินผลเป็นปัจจัยที่สะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนของครู รวมถึงผลการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย จะเห็นได้ว่าสถานศึกษามีการวัดและประเมินผลเพื่อให้ผู้เรียนมีการค้นพบทริเจนหรือแรงบันดาลใจจากความสำเร็จของผู้อื่นที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดหรือผลการจัดการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลาย ผู้บริหารและครูสามารถนำผลที่ได้ไปพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา และเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550) ที่กล่าวไว้ว่า การวัดและประเมินผลเป็นการส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และยังเป็นส่งเสริมให้ครูวัดและประเมินผลการเรียนการสอน โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริงจากกระบวนการปฏิบัติและผลงาน นอกจากนี้ การที่ผู้เรียนมีการค้นพบทริเจนหรือแรงบันดาลใจจากความสำเร็จของผู้อื่นจะทำให้ผู้เรียนมีแรงผลักดันในการพัฒนาตนเองเพื่อกระทำการต่าง ๆ ให้ไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ และประสบความสำเร็จได้ในที่สุด สอดคล้องกับ ภัทธพร กังวานพรชัย (2559) ที่กล่าวไว้ว่า คนที่มีกรอบความคิดแบบยึดติดมองว่าความสำเร็จของผู้อื่น คือ ภัยคุกคาม เพราะคนอื่นเก่งกว่าตนเอง ส่วนคนที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตกลับมองว่า มันคือแรงบันดาลใจและยิ่งทำให้อยากเรียนรู้เพิ่มขึ้น

ด้านการจัดการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยรองลงมา และด้านการพัฒนาหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยน้อยสุด เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของกรอบความคิดแบบเติบโต พบว่า ด้านการเชื่อว่าความสามารถและสติปัญญาเป็นสิ่งที่พัฒนาได้มีค่าเฉลี่ยสูงสุดทั้ง 2 ขอบข่าย สะท้อนให้เห็นว่า ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามกรอบความคิดแบบเติบโต แต่ขาดการจัดการเรียนการสอนที่สอดแทรกกิจกรรมที่กระตุ้นกรอบความคิดแบบเติบโตที่เหมาะสม ครูควรให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้ที่นำไปสู่ผลลัพธ์การเรียนรู้ โดยครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทางเลือกในการใช้กระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย กระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสามารถและ

สติปัญญาเป็นสิ่งที่พัฒนาได้หากผ่านการฝึกฝนและพยายาม ซึ่งสอดคล้องกับ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ที่กล่าวไว้ว่า จุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษาอยู่ที่การจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดและการดำเนินการด้านการเรียนการสอนจะเป็นไปได้ด้วยดี ก็ด้วยการวางแผนการบริหารงานด้วยความร่วมมือของบุคลากรในสถานศึกษา ทั้งนี้ ผู้บริหารและครูจะต้องมีการออกแบบหลักสูตรที่มีการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ดี พร้อมให้ข้อเสนอแนะต่อผู้เรียนเพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างตรงจุด โดยผู้บริหารและครูจะต้องเสริมแรงบวกให้แก่ผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ด้วยตนเอง จัดทำหลักสูตรที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเอง และเชื่อมั่นว่าศักยภาพสามารถพัฒนาได้ อีกทั้ง บุญเลี้ยง ทุมทอง (2554) ยังกล่าวไว้ว่า เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นจะต้องจัดหาและปรับปรุงกระบวนการสอน การจัดชั้นเรียน การใช้อุปกรณ์ การวัดผลและประเมินผล และการจัดกิจกรรมเสริมทางวิชาการ ตลอดจนการสอนซ่อมเสริมให้การนำหลักสูตรไปใช้เกิดประโยชน์สูงสุด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Swann and Snyder (1980) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับธรรมชาติของความสามารถในการแสดงให้เห็นว่าบุคลิกภาพและมุมมองกรอบความคิดของครูส่งผลต่อวิธีการเรียนการสอน โดยในการศึกษาครั้งนี้พบว่า ครูที่มองว่าความฉลาดทางสติปัญญาของผู้เรียน สามารถแก้ไขพัฒนาและปรับปรุงให้ดีขึ้นได้ จะคอยสนับสนุนผู้เรียนและให้กำลังใจพวกเขาให้หาทางแก้ไขในแนวทางของตนเองได้

1.2 สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ตามแนวคิดกรอบความคิดแบบเติบโต ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ขอบข่ายที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การวัดและประเมินผล การพัฒนาหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยรองลงมา ในขณะที่การจัดการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของกรอบความคิดแบบเติบโต พบว่า ด้านการเชื่อว่าความสามารถและสติปัญญาเป็นสิ่งที่พัฒนาได้มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในทุกขอบข่าย สะท้อนให้เห็นว่า สถานศึกษาคาดหวังให้มีการวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด เนื่องจากการวัดและประเมินผลที่ดีจะทำให้ผู้บริหารและครูรับรู้ถึงปัญหาและนำไปสู่การแก้ไขข้อบกพร่องได้อย่างตรงจุดและเหมาะสม การวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนเชื่อว่าความสามารถและสติปัญญาเป็นสิ่งที่พัฒนาได้อาจจะต้องอาศัยเครื่องมือการวัดและประเมินผลที่หลากหลายและสามารถประเมินผลได้ตามสภาพจริง สอดคล้องกับ อรรถชัย ศรีวรภัทร (2563) กล่าวว่า การพัฒนาคุณลักษณะกรอบแนวคิดแบบเติบโตนั้นเป็นการพัฒนาทัศนคติซึ่งเป็นนามธรรมที่สามารถสังเกตและประเมินผลลัพธ์ได้ยาก ดังนั้น ผู้บริหารจะต้องส่งเสริมการจัดอบรมให้ครูพัฒนาการจัดทำเครื่องมือในการวัดและประเมินผล เพื่อนำไปสู่กระบวนการในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน โดยผ่านการเลือกวิธีการและเครื่องมือสำหรับประเมินความรู้และทักษะพื้นฐานอย่างเหมาะสม เช่น การใช้แบบทดสอบ การซักถามผู้เรียน การ

สอบถามผู้ที่เคยสอน การพิจารณาผลการเรียนเดิมหรือพิจารณาแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) เป็นต้น (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2557) สอดคล้องกับแนวคิดของ Blackwell, Trzesniewski, and Dweck (2007) ที่มองว่า กรอบความคิดแบบเติบโตจะเป็นพลังในการขับเคลื่อนแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ ทำให้มีความคิดที่เชื่อว่าความสามารถและสติปัญญาเป็นสิ่งที่พัฒนาได้ มีแนวโน้มที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ตระหนักถึงคุณค่าของความพยายาม จึงฝึกฝนตนเองอย่างหนัก เพื่อพัฒนาตนเองจนประสบความสำเร็จในระยะยาว รวมไปถึงการที่สถานศึกษาคาดหวังในด้านการพัฒนาหลักสูตร เนื่องจากผู้บริหารและครูได้ให้ความสำคัญและมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และสมรรถนะสำคัญต่าง ๆ ให้เกิดคุณลักษณะกรอบความคิดแบบเติบโต ผ่านการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น และเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป และสนองต่อความต้องการของผู้เรียน (ชนัท ธาตุทอง, 2550) ในขณะที่ด้านการจัดการเรียนการสอนนั้น ผู้บริหารและครูมองว่าสถานศึกษามีการจัดทำแผนการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับผู้เรียนเชื่อว่าความสามารถและสติปัญญาเป็นสิ่งที่พัฒนาได้ โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เป็นลำดับขั้นตอน เห็นคุณค่าของความพยายาม ตระหนักในศักยภาพที่พัฒนาได้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและประสบความสำเร็จได้ในที่สุด นอกจากนี้ ศูนย์จิตวิทยาการศึกษา (2558) ยังกล่าวว่า เด็กที่มีกรอบความคิดเติบโตจะประสบความสำเร็จในการศึกษามากกว่ากลุ่มที่มีกรอบความคิดแบบจำกัด เนื่องจากเด็กจะเชื่อว่าความสามารถสร้างได้ จึงตั้งใจทำงานเต็มที่และพร้อมเรียนรู้ผ่านอุปสรรค

3. ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ตามแนวคิดกรอบความคิดแบบเติบโต

ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ตามแนวคิดกรอบความคิดแบบเติบโต ในภาพรวม ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีลำดับความต้องการจำเป็นลำดับที่ 1 คือ การพัฒนาหลักสูตร เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของกรอบความคิดแบบเติบโต พบว่า ด้านการเรียนรู้จากคำวิพากษ์วิจารณ์มีความต้องการจำเป็นสูงสุด สะท้อนให้เห็นว่า ผู้บริหารควรสำรวจความคาดหวังในการพัฒนาหลักสูตร กำหนดจุดมุ่งหมาย โครงสร้าง ตัวชี้วัดของหลักสูตร และเพิ่มเติมเนื้อหาสาระของแต่ละรายวิชาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนากลอบความคิดแบบเติบโต โดยเฉพาะการเรียนรู้จากคำวิพากษ์วิจารณ์อย่างเร่งด่วน เพราะในสภาพสังคมในปัจจุบันจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนจะต้องมีภูมิคุ้มกันจากคำวิพากษ์วิจารณ์ มีการปรับเปลี่ยนมุมมองที่มีต่อคำวิพากษ์วิจารณ์ที่ตนเองได้รับ ไม่คิดบั่นทอนจิตใจตนเอง นำข้อผิดพลาดไปเป็นบทเรียนและนำไปปรับปรุงพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องกำหนดนโยบายให้ครูนำหลักสูตรที่สร้างขึ้นแล้วไปใช้ และมีการตรวจสอบการใช้หลักสูตรตามระยะเวลา แล้วปรับปรุงหลักสูตรโดยพิจารณาถึงความสอดคล้องกับ

วัตถุประสงค์ จุดหมายของหลักสูตรแกนกลางและสภาพท้องถิ่นหรือชุมชน ซึ่งเป็นภาระหลักในการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา (สุรศักดิ์ ศิริ, 2550) และยังสอดคล้องกับ Nussbaum & Dweck (2008) ที่กล่าวว่า การตอบสนองต่อคำวิจารณ์ คือ การนำคำวิจารณ์ที่ได้รับให้เป็นประโยชน์ใช้เป็นบทเรียนและแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุงในสิ่งที่เคยผิดพลาดหรือล้มเหลว โดยบุคคลที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตจะเปิดรับทุกคำวิจารณ์และมีการกลไกการป้องกันตัวเองน้อยกว่าผู้ที่มีกรอบความคิดแบบจำกัด เพราะบุคคลที่มีชุดความคิดเติบโตพร้อมจะรับฟังคำวิจารณ์และนำมาปรับใช้ในการพัฒนาตนเอง แต่สำหรับบุคคลที่มีกรอบความคิดแบบจำกัด จะมองไม่เห็นความผิดพลาดตนเองและมักกล่าวโทษผู้อื่น คิดว่าคำวิจารณ์ที่ได้รับคือคำตำหนิตนเถียน

ความต้องการจำเป็นลำดับที่ 2 คือ การจัดการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของกรอบความคิดแบบเติบโต พบว่า ด้านการเปิดรับความท้าทาย มีความต้องการจำเป็นสูงสุดสะท้อนให้เห็นว่า ผู้บริหารจำเป็นต้องส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายสอดคล้องความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning: PBL) เพราะเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนฝึกกระบวนการคิดและลงมือปฏิบัติ ครูต้องสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีเป้าหมายที่ท้าทายและเกิดแรงจูงใจในการพยายามเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ และเตรียมพร้อมที่จะรับมือกับความท้าทายใหม่ ๆ ที่จะเข้ามาในชีวิต สอดคล้องกับ Lee et al. (2012) ที่กล่าวว่า บุคคลที่มีกรอบความคิดแตกต่างกันจะมีมุมมองต่อความพยายามแตกต่างกัน ส่งผลให้มีพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งท้าทายที่แตกต่างกันออกไปด้วย ผู้ที่มีกรอบความคิดเติบโตมักมีการแสวงหาสิ่งที่ท้าทาย เนื่องจากมีความเชื่อว่าการทำในสิ่งที่ท้าทายเป็นเสมือนโอกาสในการเรียนรู้ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีพื้นที่ในการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ และส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน ฝึกทักษะกระบวนการคิด การประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง การผสมผสานความรู้ต่าง ๆ ให้สมดุลกันปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระกิจกรรม (จามจุรี จำเมือง, 2552)

ความต้องการจำเป็นลำดับที่ 3 คือ การวัดและประเมินผล เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของกรอบความคิดแบบเติบโต พบว่า ด้านการเรียนรู้จากคำพินิจวิจารณ์ มีความต้องการจำเป็นสูงสุดเนื่องจากสถานศึกษามีการวัดและประเมินผลในด้านต่าง ๆ ที่ชัดเจน แต่ยังขาดการกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผล และการพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผลด้านการเรียนรู้จากคำพินิจวิจารณ์ที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาต้องส่งเสริมให้มีการดำเนินการวัดประเมินผลด้านการเรียนรู้จากคำพินิจวิจารณ์ที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดหรือผลการจัดการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยเน้นการวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียนว่าเกิดพฤติกรรมตามที่ตัวชี้วัดกำหนดหรือไม่ โดยการเลือกใช้

เครื่องมือวัดที่เหมาะสม เช่น แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ หรือการจัดทำแฟ้มสะสมงาน เป็นต้น การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประเมินตนเองว่าหากได้รับคำวิพากษ์วิจารณ์ ผู้เรียนจะสามารถรับมือและเรียนรู้จากคำวิพากษ์วิจารณ์นั้นได้อย่างไร ครูมีการให้ข้อมูลป้อนกลับที่ดี รวมถึงการส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการวัดผลและประเมินผลแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (จามจุรี จำเมือง, 2552) อุปสรรคสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย คือ การที่ผู้เรียนกลัวที่จะได้รับคำวิพากษ์วิจารณ์เมื่อเกิดข้อผิดพลาด ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาและครูควรนำผลการประเมินจากการจัดการเรียนการสอนด้านการเรียนรู้จากคำวิพากษ์วิจารณ์ของผู้เรียนมาปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้และเครื่องมือการวัดประเมินผลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Illinois Center for School Improvement (2016) ที่ได้ระบุถึงแนวทางปฏิบัติของผู้สอนในการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโตของผู้เรียนให้ผู้เรียนนำสิ่งที่ผิดพลาดมาใช้ในการเรียนรู้และปรับปรุงให้ดีขึ้นเพื่อพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียนด้านการเรียนรู้จากคำวิพากษ์วิจารณ์ โดยจะต้องมีการวัดและประเมินผลที่เน้นการประเมินตามสภาพจริง จากกระบวนการปฏิบัติและผลงาน พัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ผู้บริหารควรนำผลการวิจัยไปใช้ส่งเสริมให้ครูจัดทำและพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยการเพิ่มเติมเนื้อหาสาระของรายวิชา ให้ผู้เรียนพัฒนาคุณลักษณะการเรียนรู้จากคำวิพากษ์วิจารณ์ ส่งเสริมให้ครูกำหนดแนวปฏิบัติในการพัฒนาหลักสูตร กำหนดให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ และมีการประเมินผลการใช้หลักสูตรเป็นระยะ ๆ เนื่องจากการพิจารณาการบริหารวิชาการของโรงเรียน พบว่า ขอบข่ายที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การพัฒนาหลักสูตร
2. ผู้บริหารควรนำผลการวิจัยไปใช้ในแนวทางกำหนดนโยบายและส่งเสริมให้ครูกำหนดแนวปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอน มีการจัดอบรมให้ครูในการจัดการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะของผู้ที่มีกรอบความคิดแบบเติบโต โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการเปิดรับความท้าทายของผู้เรียน ซึ่งมีความต้องการจำเป็นสูงกว่าด้านอื่น ๆ มีการนิเทศ ติดตาม ผลการปฏิบัติงานของครูอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากการพิจารณาการบริหารวิชาการของโรงเรียน พบว่า ขอบข่ายที่มีลำดับความต้องการจำเป็นลำดับที่ 2 คือ การจัดการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นไปศึกษาวิจัยและวางแผนแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามแนวคิดกรอบความคิดแบบเติบโต เพื่อที่จะสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งนำไปสู่การเป็นพลเมืองโลกที่มีคุณภาพ
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงลึกเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาหลักสูตรในด้านการเรียนรู้จากคำวิพากษ์วิจารณ์ เนื่องจากเป็นด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด เพื่อหาแนวทางส่งเสริมให้ผู้เรียนปรับเปลี่ยนมุมมองที่มีต่อคำวิพากษ์วิจารณ์ที่ได้รับ ยอมรับข้อผิดพลาดไปเป็นบทเรียนในการนำไปปรับปรุงพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550, (2550, 16 พฤษภาคม 2560). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่มที่ 124 ตอนที่ 24 ก, หน้า 29-30.
- กิตติมา ปรีดีติลล. (2532). **การบริหารและการนิเทศการศึกษาศึกษาเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ: อักษราพัฒนา.
- เครือข่ายนักประชาสัมพันธ์ สพม.1. (2563). **สพม.1 ประชุมรองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ และหัวหน้างานหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนที่ 5**. ค้นเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2564, จาก <https://www.facebook.com/media/set/?set=oa.2884964778281342&type=3>
- ฉันท ชาติทอง. (2550). **การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น**. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์.
- จรรณี แก้วเอียน. (2556). **เทคนิคการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา: กลยุทธ์และแนวทางการปฏิบัติสำหรับผู้บริหารมืออาชีพ**. สงขลา: ชานเมืองการพิมพ์.
- จามจุรี จำเมือง. (2552). **คู่มือเตรียมสอบผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษา**. กรุงเทพฯ: เจริญดีมั่นคง.
- บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2544). **การพัฒนาหลักสูตร**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). **การบริหารงานวิชาการ**. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. (2542, 19 สิงหาคม). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่มที่ 116 ตอนที่ 74 ก, หน้า 3.

- ภัทรพร กังวานพรชัย. (2559). **ความสัมพันธ์ระหว่างการควบคุมในงานและความพึงพอใจในงาน โดยมีรูปแบบการเผชิญปัญหาเป็นตัวแปรส่งผ่านและกรอบความคิดแบบยึดติด-เติบโตเป็นตัวแปรกำกับ**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยามี่ละห์ เจ๊ะซอ. (2560). **การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2550). **การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน**. สงขลา: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ศูนย์จิตวิทยาการศึกษา. (2558). **Mindset กรอบความคิด**. กรุงเทพฯ: ศูนย์จิตวิทยาการศึกษา มูลนิธิยุวสถิรคุณ.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (ม.ป.ป.). **ผลการประเมินคุณภาพภายนอก**. ค้นเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2564, จาก <http://aqa.onesqa.or.th/SummaryReport.aspx>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579**. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2557). **แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุรศักดิ์ ศิริ. (2550). **รายงานการศึกษาการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา**. กรุงเทพฯ: ธารอักษร.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2558). **การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น**. กรุงเทพฯ: องค์การค้ำของ สกสศ.
- อรรถชัย ศรีวรภัทร. (2563). **แนวทางการพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ ตามกรอบความคิดแบบเติบโต**. *วารสารการบริหารและนวัตกรรมการศึกษา*, 3(3): 40-63.
- Blackwell, L.A., Trzesniewski, K.H., & Dweck, C. S. (2007). *Theories of intelligence and achievement across the junior high school transition: A longitudinal study and an intervention*. *Child Development*, 78(1): 246-263.
- Conbach, L. Joseph. (1984). *Essential of Psychology and Education*. New York: McGraw Hill.

- Dweck, C. S. (2006). **Mindset: The new psychology of success**. New York: Random House.
- Illinois Center for School Improvement. (2016). **Habits of Mind - Developing a Growth Mindset**. Retrieved on March 20th, 2021 from <https://reviving schools.org/wp.../Learning-Snapshot-Developing-a-Growth-Mindset.pdf>
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). *Determining sample size for research activities*. **Education and Psychological Measurement**, 30(3): 607-610.
- Lee, Y.H., et al. (2012). *Gaming Mindset: Implicit Theories in Serious Game Learning*. **Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking**, 15(4): 190-194.
- Nussbaum, A.D. and Dweck, C.S. (2008). *Defensiveness Versus Remediation: Self Theories and Modes of Self-esteem Maintenance*. **Personality and Social Psychology Bulletin**, 34(5): 599-612.
- Swann, W., & Snyder, M. (1980). *On translating beliefs into action: Theories of ability and their application in an instructional setting*. **Journal of Personality and Social Psychology**, 38(6): 879-888.